

[Oluf Pedersen.]

at naar man faar gennemført en Rentesænkning, der driver Obligationerne op i Kurs, kan de nuværende Obligationsejere sælge deres Obligationer, som er drevet op i Kurs, og købe disse nye Obligationer med 5 pCt. Rente.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Til den ærede sidste Taler skal jeg sige, at der staar ikke i Lovforslaget, at der skal optages et Laan til 5 pCt. Rente. Kan vi faa det billigere — saa meget desto bedre. *Hartwig Frisch*: Der staar „ikke over“) „Ikke over“, staar der.

Maa jeg for øvrigt udtale min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget, saa denne Sag kan fremmes. Det har stor Betydning baade for Nationalmuseet og Folkemuseet, og ogsaa for Friandsmuseet, som der nu for Finansudvalget foreligger Forslag om en Bevilling til. Det har ogsaa Betydning med Hensyn til Arbejdsløsheden, idet de store og betydningsfulde Arbejder ved Nationalmuseet vil kunne fortsættes uafbrudt, til det hele er fuldendt, medens vi ellers vistnok maatte have indstillet Arbejdet en Gang i Sommerens Løb. Jeg glæder mig over Udsigten til, at dette Lovforslag hurtigt kan fremmes i den danske Rigsdag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 2363) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Aldersrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4633),
Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3129).

Sagen sattes til Forhandling.

Holger Larsen: Naar man ser paa dette Lovforslag om Indførelse af Aldersrente paa Færøerne til Afløsning af Alderdomsunderstøttelsen, aner man jo, hvilken fattig Befolkning der lever oppe paa disse Øer. Hvis man ikke havde vidst det før, ved man det nu, thi Lovforslaget giver et stærkt Indtryk deraf. Man kan ogsaa sige, at det, at Færingerne har maattet vente 11 Aar,

efter at vi her i det øvrige Land har gennemført Aldersrenten, forinden de tog Mod til sig og søgte at faa dette Forhold ændret, vidner om en vis Fattigdom. Dertil kommer, at man ikke har vovet at indføre Aldersrenten, saaledes som man i og for sig var berettiget til, ved kongelig Anordning. Man har set sig nødsaget til at foretage saa store Forandringer, at Ministeren har ment at maatte fremlægge et helt nyt Lovforslag. Jeg synes ogsaa, at man gennem dette Lovforslags § 1 ligesom kan skimte den fattige Befolknings Kaar paa Færøerne. Jeg tænker paa Bestemmelsen om, at man paa Færøerne allerede ved 60 Aars Alderen bliver berettiget til at faa Aldersrente. I den herhjemme gældende Aldersrentelov er Grænsen jo sat ved 65 Aar, og naar man paa Færøerne ikke har turdet vove Springet fra 60 til 65 Aar, begrundes det med, at Færingerne meget tidligt begynder paa deres erhvervmæssige Arbejde, og at de har meget haardt Arbejde, saa at de allerede i en yngre Alder trænger til Aldersrente. Den samme Betragtning kan ganske vist gøres gældende for en Del Mennesker herhjemme; selv om jeg nok skal erkende, at der for det store Gros er Mulighed for at vente til 65 Aars Alderen, saa er der dog mange af de haardest arbejdende og fattigste Mennesker, f. Eks. Landarbejderne, hvis Liv forløber paa en saadan Maade, at de begynder tidligt paa deres erhvervmæssige Arbejde og har meget haardt Arbejde, som vilde kunne trænge til Aldersrente, naar de er 60 Aar. Altsaa et lignende Forhold som det, der gør sig gældende paa Færøerne. I den Aldersrentelov, der gælder hernede, er der en Bestemmelse om, at Kommunerne har Adgang til at bevilge saadanne haardt arbejdende Mennesker eller Mennesker, som er svagelige, Aldersrente fra 60 Aars Alderen. Paa Færøerne er man altsaa gaaet videre, idet man har ønsket at give dem Retten til fra det tresindstyvende Aar at kunne hævde deres Aldersrente.

Det har jeg ikke noget at indvende imod, jeg vilde kun ønske, at vi hernede en Gang kunde blive saa velhavende, at vi kunde gaa tilbage til 60 Aars Grænsen, saaledes at alle fik Retten til Aldersrente fra 60 Aars Alderen.

§ 5 i Lovforslaget fastsætter Taksterne, og denne Bestemmelse vidner ogsaa i allerhøjeste Grad om Fattigdommen paa Færøerne, idet disse Takster er sat meget lavere end dem, der gælder i det øvrige Land, nemlig til det halve og i visse Tilfælde til en Trediedel. Naar man paa